

тамъ като че са счвва нѣцю неземно... Да, краснорѣчиво є безмолвіето на ноци-ното небе... Но Это пакъ денъ; и ето пакъ ноцъ. И тзй отива сичко, ноиръ-та слѣдъ деня, день-тз слѣдъ ноцъ-та, тзй става вече повече отъ седемъ хилядкі годи-ны, тзй става сичко и сега по сжшымъ редъ.

Дивенъ є Богъ въ сичкытѣ си дѣла! Аминь.

ПОУЧЕНИЕ XVII.

Въ минжалото пощеніе ный казахмы само твй, че въ шестыя денк былъ на-правенъ человѣкъ; сега ще поприказвамъ какъ є былъ направенъ първыйтъ чело-вѣкъ и какъвъ є былъ направенъ, дѣ є жи-вѣлъ тей първоначально и какъ є живѣ-валъ, съ какво са є занимавалъ и хра-нилъ, какви прѣимущество є ималъ и ка-кви сеѧданности сж лежѣли на него.

Человѣкътъ былъ направленъ не тзй както дрѹгытѣ твари. Тѣ са евжвали из-веденіжъ по єдната дѣма на Господа: рече и выша, повелѣ и создаша. Но человѣкътъ былъ направленъ не изведеніжъ, но съ чѣ-кое приготовленіе. Понеже Богъ има три лица, види са като че прѣдшествовало отъ най напрѣдъ съвѣщаніе междъ лицата на Божеството за създанието на человѣка. И рече Богъ: сотворимъ человѣка по образъ На-